

РЕШЕНИЕ

№ 8022

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 12.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2986** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по три искиви претенции на Д. Г. А. ЕГН [ЕГН] л.с. срещу Главна Дирекция "Изпълнение на наказанията" ГДИН-МП. В исковата молба се твърди, че на 28.08.2019г. е постъпил в СБАЛЛС с диагноза след първо Я. "руптура на лява кръстна връзка на коляното" като е изписан 25.10.2019г. без да му е проведено лечение. На 11.11.2019г. е прегледан от ортопеда-травматолог д-р П. като само му е опипано коляното без да има Я.. На 31.01.2020г. е постъпил втори път в СБАЛЛС за операция след второ Я., но без да има операция и лечение. Сочи, че от 16.06.2020г. до 14.07.202г. е бил в болница "Св.С.", където е опериран. На 22.10.20г. отново е бил в СБАЛЛС за рехабилитация, но по-рано е изписан. С оглед това, че състоянието му не се е подобрявало му е направено трето Я. на 02.03.2021г..

С оглед изложеното исковите му претенции са дефинирани, както следва:

-за осъждането на ответника за 5000лв. неимуществени вреди от бездействието на д-р В.-хирург в хирургичното отделение на СБАЛЛС за периода от 28.08.2019г. до 25.10.2019г., изразяващо се в това, че лицето е имало диагноза „скъсана предна кръстна връзка“ на лява колянна стана и не са предприети никакви действия по лечение.

- за осъждането на ответника за 5000лв. неимуществени вреди за периода от 31.01.2020г. до 11.03.2020г., през което време е изписан от СБАЛЛС за операция, като също от служители на ответника –доктор В. и доктор Т. не му е проведено последващо лечение вкл. не е проведена рехабилитация.

-за осъждането на ответника за 10 000лв. неимуществени вреди за периода от 16.06.2020г. до 14.07.2020г. - като твърди се, че във връзка със съдебно решение от 18.05.2020г. на ОС-Пазарджик е опериран на 12.06.2020г. в Клиника за активно лечение „Св.С.“, като отново доктор Т. и доктор В. са проявили в следоперативния период бездействие, като не му е бил назначен рахабилитатор. Твърди се, че и по-рано е изписан, като в епикризата е отразено „след разпореждане на началника на затвора“, както и се претендират вреди от ненавреме махнатите конци, които е трябвало да се свалят на 24.06.2020г. от д-р Ал. М. като служителите на ответника са бездействали и не са завели лицето на тази дата за махане на конците и за контролен преглед.

С оглед изложените съображения в исковата молба и уточненията ѝ -се моли да се уважат исковите претенции. В съдебно заседание ищецът поддържа исковите си.

Ответникът възразява по отношение на исковите. Изразява становището, че се касае не за административна, а за специфична дейност, поради което моли исковите да се отхвърлят. Подробни съображения е изложил в отговора си по исковата молба на л.15.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на претенциите.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

От ФАКТИЧЕСКА страна се установява следното:

В затвора в [населено място] е постъпил А. на 05.10.2016г. с мярка за неотклонение "Задържане под стража" по нохд №335/2017г., като оттогава не е пускан.

Видно от разпореждане по нохд №335/2017г. от 13.05.2019г. на ОС-Пазарджик е разрешено на А. да бъде изведен във външно лечебно заведение за консултация с невролог, офталмолог и ортопед. В тази връзка на 22.05.2019г. е изведен за консултация.

На 16.08.2019г. отново е изведен за преглед при ортопед, въз основа на разпореждане по същото нох дело.

С разпореждане от 22.08.19г. е разрешено лицето да бъде настанено в СБАЛЛС "С.. Има подобно разрешение от 27.01.2020г.

Представена е епикриза от СБАЛЛС от 11.03.2020г. за руптура на предна кръстна връзка.

На 18.05.2020г. отново има разрешение за бъде изведен и настанен в СБАЛЛС, от където да се насочи към Д. "Света С.". Видно от епикризата му от СБАЛЛС изписва се със възстановени структури на коляното.

Приложена е епикриза от отделението по ортопедия и травматология на болница "Св.С." за това, че на 10.06.2020г. е приет и на 16.06.2020г. е напуснал с диагноза травма на няколко структури на коляното. Имал е отток, като му е направена операция. Посочено е, че трябва да се свалят конците на 12 ден.

На 29.06.20г. е разрешено от ОС-Пазарджик да се изведе посъмимия за консултация с ортопед в МБАЛ "Света С..".

На 15.10.2020г. също е дадено разрешение за бъде изведен от затвора и да бъде настанен в СБАЛЛС, за да продължи предписаната му терапия. В тази връзка на 22.10.20г.е постъпил в СБАЛЛС и видно от епикризата му е бил до 09.11.20г. като състоянието му е след операция на предна кръстна връзка. Направена му е рехабилитация и физиотерапия.

След това отново на 29.01.2021г. на А. е разрешено да напусне затвора за Я., на 06.12.2021г. също му е било разрешено да напусне затвора за освидетелстване във

връзка с удари в долните крайници, по късно от 27.01.22г. разрешение за преглед с офтальмолог и т.н.. Представени са и други документи отново с искания на лицето за външни консултации, но не във връзка с колянната става. Представени са АЛ. Изпратено е на л.53 и сл. медицинското досие.

Представен е резултат от Я. от М. "Р. ЕООД"- П. от 23.02.2021г. на лява колянна става.

Видно от съдебно заседание на 12.12.2023г. в същото е разпитан свидетелят В. А.. Познава ищеца, знае за неговия случай, тъй като заедно са ходили в болницата в С.. Подчертава, че рехабилитатор не е имало, защото е бил в отпуск. Рехабилитация не му е правена нито в С., нито в П.. А. постоянно се е оплаквал, боляло го е, както и понастоящем се оплаква. Ходил е на външен ортопед. Искал е да го лекуват извън затвора.

С определение №4365 от 15.06.2021г. на състава на страните е указана доказателствената тежест вкл. на ищеца за твърдяните факти и обстоятелства.

Ищецът е представил съдебно медицинската експертиза по похд на д-р П.-ортопед-травматолог, л.156, видно от която от данните на Я. е видно, че има скъсване на предна кръстна връзка. Посочено е, че на 11.11.2019г. е извършен преглед като лицето съобщава за травма от м.08.2019г., но д-р П., сочи, че А. няма клиника на увредени или скъсани кръстни връзки.

По делото е изслушана съдебно -медицинска експертиза от 21.11.22г., от вещото лице Л. М.. Видно от заключението на вещото лице - А. в резултат на падане и контузия е получил скъсване на предно-кръстосана връзка и е последвала операция като през периода на възстановяване е търпял болка. Имало е физиотерапия, но недостатъчно с оглед на травмата като срокът за възстановяване е 4-5 месеца. Вещото лице проследява по документите лечението на лицето. Посочено е, че д-р П. е направил на 11.11.2019г. преглед като описал колянната става, без да има Я., поради което неправилно е дал заключение, че не се налага оперативно лечение. На 31.01.2020г. лицето е постъпило в СБАЛЛС евентуално за операция, но на 11.03.20г. е изписан по отразено устно разпореждане на началника на затвора. Съответно м.06.2020г. му е направена операция. На 22.10.20г. отново постъпва в СБАЛЛС за рехабилитация и на 09.11.20г. е изписан. Предвид невъзстановяването му е направен трети Я. на 02.03.2021г., с който е установена необходимостта от поставянето на вътрешноставна апликация, която лицето да си заплаща. Вещото лице сочи, че конците не са му махнати на 12, а на 20-тия ден, както и рехабилитация не му е проведена непосредствено, тъй като е отложен процеса, поради наличието на температура. Вещото лице сочи, че от епикризата от МБАЛ "Света С." не се чете дата на приемане, изписване и операция. От първия Я. от 30.09.2019г. има данни за скъсана връзка.

Съдът като цяло кредитира заключението на вещото лице, особено в частта за анализа на медицинската документация със специални познания, макар да е хаотично и да коментира изявления на ищеца на моменти.

В заключение от фактическа страна може да се обобщи, че на ищеца е направена операция м.06. 2020г. на ляво коляно, поради скъсани връзки, макар данни за това да има още от м.09.2019г.. Има проведена рехабилитация, но състоянието не се е подобрило като крайната констатация е, че следва да има вътрешноставна апликация.

Въз основа на гореизложеното от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ приема следното:

За да се ангажира отговорността на ответника следва да се установи, че има бездействие на длъжностни лица на ответника, вреди и причинна връзка. Не се

споделя довода на ответника, че за действията на служителите от болницата на затвора ГДИН не носи отговорост. Посочената дейност макар и медицинска по своята същина, се осъществява по отношение на лица, лишени от свобода, чиито действия вкл. и за това да получат конкретно лечение са обвързани от преценката на медицинския персонал и разрешението на Началника на затвора да могат да го напуснат при определени предпоставки за лечение. Конкретно тази преценка може да бъде вредоносна и за причинените негативни последици в правната сфера на ищеца - се дължи репарирание на вредите. Причинната връзка при забавеното или несвоевременното лечение е пряка и непосредствена. Тази дейност е единна- от реакцията на немедицинския персонал до реакцията и оценката на медицинските лица. В случая съдът като прецени СМЕ изслушана по делото от д-р М., както и медицинската документация- намира, че има недостатъчна рехабилитация по отношение на ищеца, както и несвоеременно предприети мерки за операция. Не е доказано как забавата в махането на конците би му причинила вреди, поради което тази претенция е неоснователна, както и за периода преди операцията. Не е уредено в тези случаи при липса на средства от бюджета на затвора кой заплаща, но безспорно от анализа на д-р М. се установи, че няма необходимата рехабилитация. Тази недостатъчна рехабилитация е довела и до последствашо усложнение при ищеца. Следва да се има предвид, че м.02.2020г. ищецът е изписан от СБАЛЛС, видно от епикризата - по устно нареждане на началника на затвора, което е недопустимо, а са били налични данни за операция, както и ищеца е бил в болница именно за това, поради което тези претенции по т.2 и т.3 са частично основателни. За периода преди операцията /претенцията по т.1/по указания на състава се установи, че ищецът няма молби и искания вкл. до Медицинската комисия към ГДИН по чл.138 от ЗИНЗС, искане до началника на затвора на чл.137, ал.1 от ЗИНЗС за външна консултация като несъгласен с епикризата и лечението, поради което исковата претенция за този период предиоперативното лечение - е недоказана и наоснователна.

Следователно установи се, че лицето се е нуждаело от операция, следвало е да има продължителна рехабилитация, а същата такава не е проведена в пълен обем. Видно от заключението на вещото лице трябва бъде няколкомесечна, а от досието по делото се установи, че не е имало такава. Отделно от разпита на вещото лице в с.з. се установява, че лицето е имало състояние на спешност за операция, а такава още м.01.2020г., когато е бил в болницата на затвора не е извършена. Това е довело до влошаване състоянието на лицето, което отново се установи от СМЕ. Видно от показанията на свидетеля лицето е страдало през този период, търпяло е и търпи болки и страдания. В този аспект исковата претенция по т.1 и 2 е частично основателна и размера на обезщетението по справедливост по чл.52 от ЗЗД съдът определя на по 1000лв., като до пълния размер и за двата иска до 5000лв. на единия и 10000лв. на другия- исковите са неоснователни. Неоснователна е претенцията по т.1. Не е доказано, че за периода от 28.08.2019г. до 25.10.2019г. -доктор В. или който и да е друго лице от МЦ при затвора е бездействало.

Следователно - исковата претенция т.1 е неоснователна, а по т.2 и т.3 частично основателни за по 1000лв. или общо 2000лв..

Следва ответникът да се осъди да възстанови депозита за вещо лице, платим от бюджета на съда.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По иск на Д. Г. А.

ОСЪЖДА ГДИН ДА ЗАПЛАТИ НА Д. Г. А. ЕГН [ЕГН] л.с. неимуществени вреди от 1000лв. за това, че за периода от 31.01.2020г. до 11.03.2020г., след като е бил в СБАЛЛС за операция на лява коляно, не му е направена такава и не е проведено последващо лечение и рехабилитация КАТО за разликата от 4000лв. /до пълния предявен размер от 5000лв./ ОТХВЪРЛЯ ИСКА КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА ГДИН ДА ЗАПЛАТИ НА Д. Г. А. ЕГН [ЕГН] л.с. неимуществени вреди от 1000лв. за непроведена рехабилитация за периода от 16.06.2020г. до 14.07.2020г. - след като е опериран на 12.06.2020г. в Клиника за активно лечение „Св.С.“, КАТО за разликата от 9000лв. /до пълния предявен размер от 10 000лв. ОТХВЪРЛЯ ИСКА КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция като неоснователна по т.1, а именно за осъждането на ответника за 5000лв. неимуществени вреди от бездействието на д-р В.-хирург в хирургичното отделение на СБАЛЛС за периода от 28.08.2019г. до 25.10.2019г..

ОСЪЖДА ГДИН за депозита на вещото лице от 300лв., който да възстанови /заплати/ на АССГ.

Решението може да се обжалва пред троен състав на АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му с касационна жалба. Преписи на страните.

Съдия: